

1. ☒ Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1, Ζωγράφου,
☎ 210 74 88 030
2. ☒ Φανερωμένης 13, Χολαργός,
☎ 210 65 36 551
www.en-dynamei.gr

Εν Δυνάμει
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΙΕΤΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ

Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Π Ρ Ο Σ Α Ν Α Τ Ο Λ Ι Σ Μ Ο Υ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ι Σ Τ Ι Κ Ω Ν Σ Π Ο Υ Δ Ω Ν

ΟΝΟΜΑ:
ΗΜ/ΝΙΑ: / 3 / 2023 ΤΜΗΜΑ:

Βαθμός %
☺

Α' Ομάδα

A.1. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν ως σωστές ή λανθασμένες ανάλογα με το περιεχόμενό τους. (___/10 μονάδες)

- α) Το πρώτο εξάμηνο του 1911 ψηφίστηκαν από τη Βουλή 53 τροποποιήσεις θεμελιωδών διατάξεων του συντάγματος.
- β) Στο εσωτερικό του κόμματος των Φιλελευθέρων, κατά την περίοδο μετά το 1922, υπήρξε σύμπνοια σχετικά με το καθεστωτικό.
- γ) Θεμελιώδης αρχή του αγγλικού κόμματος κατά την περίοδο πριν το 1844 ήταν η πολεμική διάθεση.
- δ) Ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος (1877-78) αναθέρμανε το όνειρο της ανάκτησης της Ηπείρου, της Θεσσαλίας και της Μακεδονίας.
- ε) Στις Κυκλάδες, όπου κυρίως κατευθύνθηκαν οι Ψαριανοί πρόσφυγες μετά την καταστροφή του νησιού τους, δεν αντιμετωπίστηκαν παντού με τον ίδιο τρόπο.

A.2. Να καταγράψετε: (___/15 μονάδες)

- α. το **προσφυγικό ρεύμα** από την **Κωνσταντινούπολη** και την **Κύπρο** προς την επαναστατημένη Ελλάδα
- β. το περιεχόμενο του όρου "**Ομάδα Ιαπώνων**",
- γ. τον **τρόπο** με τον οποίο ο **ελληνοτουρκικός πόλεμος** του 1897 δημιούργησε το τελευταίο ρεύμα (εσωτερικών) **προσφυγών**.

B.1. Αναφορικά με τις εκλογές του **Αυγούστου** του **1910** και του **Μαρτίου** του **1912** να παρουσιάσετε:

- α) τις **πολιτικές δυνάμεις** που αναμετρήθηκαν και τις επιδιώξεις τους,
- β) το εκλογικό **αποτέλεσμα**.

(___/12 μονάδες)

B.2. Σχετικά με τον **Κριμαϊκό Πόλεμο** να καταγράψετε:

- α) τον **τρόπο** που επέδρασε στην **ελληνική πολιτική ζωή** κατά την περίοδο της συνταγματικής μοναρχίας,

β) το **αποτύπωμά** του στο ζήτημα της **απελευθέρωσης** των βόρειων ελληνικών επαρχιών καθώς και τις **επιπτώσεις** του στην **εσωτερική** ζωή της χώρας. (___/13 μονάδες)

Β' Ομάδα

Γ.1. Κατά τη διάρκεια του Ελληνικού Αγώνα για την Ανεξαρτησία τέθηκε το ζήτημα των προσφύγων που κατέφθαναν στην επαναστατημένη Ελλάδα από διάφορες περιοχές. Στο πλαίσιο αυτό, να απαντήσετε στα ακόλουθα ερωτήματα, στηριγμένοι στις γνώσεις σας και το περιεχόμενο των παρακάτω κειμένων: (___/25 μονάδες)

- α. Να αναφερθείτε **γενικά στη στάση** που τήρησε η ελληνική πολιτική ηγεσία στο ζήτημα των προσφύγων και να εκθέσετε τα **αιτήματα** που έθεσαν οι πρόσφυγες στη Γ' Εθνοσυνέλευση (1826-1827), αναφέροντας τις περιοχές από όπου προέρχονταν αυτοί. (12 μονάδες)
- β. Να προσδιορίσετε τις **προϋποθέσεις** για την **πολιτογράφηση** των προσφύγων σύμφωνα με το Πολιτικόν Σύνταγμα της Ελλάδος του 1827 και να παρουσιάσετε τι προέβλεπε το Επαναστατικό **Ψήφισμα της 5ης Μαΐου 1827** σχετικά με αυτούς, αποτιμώντας την επιτυχία των ενεργειών της πολιτικής ηγεσίας για την υλοποίηση των ρυθμίσεων αυτών. (13 μονάδες)

Κείμενο Α'

Αποσπάσματα από τις αναφορές των Σουλιωτών προς τη Γ' Εθνοσυνέλευση (1826): «Ημείς δεν ζητούμεν ικανοποίησιν των θυσιών μας, επειδή όλα ταύτα νομίζομεν ως χρέη απαραίτητα προς την Πατρίδα, αλλ' ούτε το Έθνος έχει εκείνα τα μέσα την σήμερον, προς ικανοποίησιν των υπέρ Πατρίδος αγωνιζομένων. Το οποίον δε ζητούμεν είναι γη, της οποίας το έδαφος καταβρέχομεν με το αίμα μας πάντοτε διαφεντεύοντές το».

Μάμουκας Ανδρ., Τα κατά την Αναγέννησιν της Ελλάδος, τόμ. 5, σσ. 89-92.

Κείμενο Β'

Αποσπάσματα από το «Πολιτικόν Σύνταγμα της Ελλάδος», Γ' Εθνοσυνέλευση, 1827. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' «Δημόσιον Δίκαιον των Ελλήνων»

Άρθρον 6. Έλληνες είναι,

- α) Όσοι αυτόχθονες της Ελληνικής Επικρατείας, πιστεύουσιν εις Χριστόν.
β) Όσοι από τους υπό τον Οθωμανικόν ζυγόν, πιστεύοντες εις Χριστόν, ήλθαν και θα έλθωσιν εις τη Ελληνικήν Επικράτειαν, δια να συναγωνισθώσιν ή να κατοικήσωσιν εις αυτήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ', «Περί Πολιτογραφίσεως»

Άρθρον 30. Η Κυβέρνησις πολιτογραφεί τους ξένους, όσοι από τοπικήν Αρχήν της Ελληνικής Επικρατείας, φέρωσιν αποδείξεις αποχρώσας (: επαρκείς):

- α) Ότι διέτριψαν (: έζησαν) εντός της Ελληνικής Επικρατείας τρία ολόκληρα έτη.
β) Ότι εις το διάστημα τούτο δεν υπέπεσαν εις εγκληματικήν καταδίκην.

Κείμενο Γ'

Αναφορικά προς το Ψήφισμα της 5ης Μαΐου 1827.

Την 1 Μαΐου 1827, καθ' ην δηλαδή ημέραν ανεγνώσθη η αναφορά των ελευθέρων Σμυρναίων, υπεβλήθη εις την Συνέλευσιν και πρότασις, κατά την οποίαν ώφειλεν αύτη να εκδώση διακήρυξιν

προσκαλούσαν τους Κυδωνιείς και όλους τους άλλους Έλληνες [να ιδρύσουν πόλεις]. Η πρότασις έγινε δεκτή. Ούτω βλέπομεν, ότι η Συνέλευσις βαθμηδόν (: σταδιακά) καθωδηγείτο εις την ευρυτέραν αντίληψιν του προσφυγικού ζητήματος και εγενίκευε τας επί μέρους περί των προσφύγων αποφάσεις (...). Η διακήρυξις της Συνελεύσεως εδημοσιεύθη την 5 Μαΐου και ήτο έτι γενικωτέρα ή όσον προετάθη. (...) Εις τους (...) αναφερομένους δύο σκοπούς, οι οποίοι επιδιώκοντο δια των ψηφισμάτων τούτων, δηλαδή ο της πυκνώσεως του πληθυσμού της Ελλάδος και ο της ανεγέρσεως των καταστραφεισών πόλεων και χωρίων, πρέπει να προστεθή και ο εξ ίσου σημαντικός, ο της εισροής νέων κεφαλαίων δια την ευόδωσιν του αγώνος (...). Επίσης η κυβέρνησις ήθελεν ίσως δια του τρόπου τούτου ν' ανακόψη το ρεύμα των απογοητευμένων προσφύγων προς τας πατρίδας των (...).

Απ. Βακαλόπουλος, *Νέα Ελληνική Ιστορία*, σσ. 95-96

Δ.1. Με βάση τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να αναφερθείτε:

- α)** στην **κατάσταση** που επικράτησε μεταξύ των επαναστατημένων Ελλήνων αναφορικά με το ζήτημα της διαχείρισης της εξουσίας **κατά τους πρώτους μήνες της Επανάστασης** και να την αιτιολογήσετε (μονάδες 10)
- β)** στην εξέλιξη των σχέσεων ανάμεσα στις παρατάξεις που συγκροτήθηκαν κατά τη διάρκεια της **Β' Εθνοσυνέλευσης του Άστρους (1823)** (μονάδες 7) και
- γ)** στις **επιπτώσεις** που προέκυψαν από την επικράτηση του πνεύματος **διχασμού** μεταξύ των επαναστατημένων Ελλήνων το αμέσως επόμενο διάστημα (μονάδες 8)

() /25 μονάδες)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α'

Παρουσιασθείς (σημ.: ο Δ. Υψηλάντης) εις Ύδραν (σημ.: το καλοκαίρι του 1821) ως πληρεξούσιος του Γενικού επιτρόπου της Αρχής, υποδέχεται και αναγνωρίζεται υπό των προκρίτων [...] εκείθεν μεταβαίνει εις Άστρος [...], όπου, αφ' ου τον υπεδέχθησαν τα μέλη της Γερουσίας και πολλοί των προκρίτων της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδος και των Νήσων, και των οπλαρχηγών και στρατιωτών, μετέβησαν όλοι εις το εν Βερβένοις στρατόπεδον να συμβουλευθώσι περί των πραγμάτων. [...] Τότε οι ολιγαρχικοί, [...] τον δίδουσι να εννοήση ότι δεν τον αναγνωρίζουσιν ως τοιούτον οποίος επαρουσιάσθη, και δεν τον παραχωρούσι την εξουσίαν, την οποίαν εν ονόματι της Αρχής της εταιρείας αντιποιείται. Αυτοί ζητούσι να επικυρώση την Γερουσίαν των, να διευθύνη δε τα πράγματα, και να κινή τα στρατεύματα, παρά των συγγενών και των οικείων των διοικούμενα, κατά τας αποφάσεις της Γερουσίας, ήτις έμελλε να ήναι το συμβούλιόν του [...] Ο δε Υψηλάντης [...], εννοεί να ήναι υπέρτατος άρχων και να διευθύνη τα τε πολιτικά και τα πολεμικά κατά τινάς όρους' να ήναι δε ο πληρεξούσιος αρχιστράτηγος της Ελλάδος και τα στρατεύματα να εξαρτώνται και να διευθύνωνται απολύτως από αυτόν' θέλει και να διορισθή αντί της Γερουσίας ειδός τι συμβουλίου, να χρησιμεύση ως φροντιστήριο, δια να προμηθεύη τ' αναγκαία δια τον πόλεμον.

Ν. Σπηλιάδη, «Απομνημονεύματα (Α' 203-213)», Θέματα Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας από τις Πηγές, Γ' Λυκείου, Αθήνα 1998, σελ. 92-93

ΚΕΙΜΕΝΟ Β'

Οι κατατρεγμένοι όμως από τους Τούρκους κλέφτες και οι άλλοι στρατιωτικοί αποκτούν σιγά σιγά δύναμη, γιατί αυτοί γίνονται οι φυσικοί αρχηγοί του επαναστατημένου λαού. Έτσι έρχονται αντιμέτωποι των κοτζαμπάσηδων, των πολιτικών, όπως ονομάζονται τώρα, οι οποίοι δεν είναι καθόλου πρόθυμοι να υποχωρήσουν και να τους παραχωρήσουν τη δύναμη και τη επιρροή στις

λαϊκές μάζες την οποία ασκούσαν αιώνες τώρα. [...] Η πρώτη περίοδος του εμφυλίου ξεκινά σαν σύγκρουση του στρατιωτικού κόμματος της «μαχαιοκρατίας», που αντιπροσωπεύεται κυρίως από τον Κολοκοτρώνη, με το κόμμα των πολιτικών, «των καλαμαράδων», [...], και λήγει κατά τα μέσα του 1824 με την επικράτηση των πολιτικών, κυρίως των δυνατών προκρίτων της Αχαΐας Ανδρέα Ζαΐμη και Ανδρέα Λόντου που επηρεάζουν την κυβέρνηση Λ. Κουντουριώτη.

Α. Βακαλόπουλος, Νέα ελληνική ιστορία 1204-1985, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2005, σελ. 185- 186

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ'

Μετά τον Μαΐο του 1824, διάφοροι Πελοποννήσιοι ηγέτες άρχισαν να καλούν σε ανταρσία. Την ίδια στιγμή οι αντίπαλοί τους, με επικεφαλής τους αδερφούς Κουντουριώτη και τον Ιωάννη Κωλέττη, προσπαθούσαν να εντάξουν στο στρατόπεδό τους Στερεοελλαδίτες οπλαρχηγούς με επιστολές σαν την παρακάτω (πιθανόν συντάχθηκε από τον Ι. Κωλέττη). Οι Μοραΐτες ελύσσαξαν από τα πολλά πλούτη, τα οποία ήρπασαν από τους Τούρκους, [...] και προσπαθούν ν' αντικαταστήσουν [...] τους μπέηδες και τους αγάδες. Και σεις τρέχετε αυτού χωρίς ψωμί, χωρίς τσαρούχι, χωρίς φορέματα, με μίαν παλαιοκάπαν, καταβασανίζεσθε. Τι λοιπόν περιμένετε; Άλλην αρμωδιοτέρα και ευτυχεστέρα διά σας περίστασιν δεν θέλει εύρετε ποτέ, δια να πλουτίσετε μεγάλοι και μικροί. Τώρα άνοιξαν διά σας δύο πηγαί πλούτου, οι λίρες του δανείου και τα πλούσια λάφυρα του Μωρέως.

Δ. Κόκκινος, Η Ελληνική Επανάσταση, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1959- 1960, τομ. 4, σελ. 509.

(Καλή) Επιτυχία ☺ σε όλους !!!